

Gratulálunk

Dr. Medgyessy Ildikónak, az Elegant Design Zrt. elnök-vezérigazgatójának, a Budapesti Kereskedelmi és Iparkamara Ipari Tagozata, I. Textil- és Ruhaipari Szakmai Osztálya elnökének, akit a Kamarai Napok ünnepi záró küldöttgyűlésén elismerő oklevéllel tüntettek ki kiváló teljesítményéért. Az oklevelet **Szathmáry Kristóf**, a BKIK elnöke adta át.

Dr. Medgyessy Ildikó, aki egyúttal a Textilipari Műszaki és Tudományos Egyesület intéző bizottságának is tagja, eredményesen tevékenykedik a TMTE és a BKIK hatékony együttműködése érdekében is. Nagy szerepet vállalt abban, hogy a határ menti vállalkozásokkal – többek között szakmai tapasztalatcseré utazások szervezésével – bővüljön a kapcsolat.

A kitüntetéshez gratulálunk és további eredményes munkát kívánunk!

Beck Tamás 1929–2014

Elhunyt Beck Tamás Állami és Eötvös Loránd-díjas gépészmérnök, a BUDA-FLAX Lenfonó és Szövőipari Vállalat volt vezérigazgatója, volt kereskedelmi miniszter.

Budapesten született 1929. február 26-án. A piarista gimnázium elvégzése után 1948-tól a Magyar Kender-, Len- és Juta-gyárban kezdett technikusként

dolgozni, ahol munkája mellett tanult is. A Budapesti Műszaki Egyetem Gépészmérnöki Karán szerzett gépészmérnöki oklevelet 1951-ben, emellett az 1950–1951 években a Prágai Műszaki Főiskolán is folytatott tanulmányokat. 1951-től a Gazdasági és Műszaki Akadémián tanársegéd, majd adjunktus volt. 1952-től a Könnyűipari Minisztérium csoportvezetőjeként, majd műszaki osztályvezető-helyettesként dolgozott. 1963-ban nevezték ki a Szegedi Kenderfonó és Szövőipari Vállalat igazgatófőmérnökévé, ahol 1970-ig tevékenykedett. Az 1970–1971 években a Könnyűipari Szervezési Intézet műszaki igazgatójaként folytatta munkáját, s emellett 1973-ig állami ösztöndíjjal a Princeton Egyetemen is bővítette tudását. Német és angol nyelven beszélt.

1973. november 1-jétől nevezték ki a Lenfonó és Szövőipari Vállalathoz vezérigazgatónak, amely később a BUDA-FLAX Lenfonó és Szövőipari Vállalat nevet vette fel. 1988. október 5-ig, miniszteri kinevezéséig töltötte be ezt a pozícióját. Ezen a napon alakult meg a BUDA-FLAX Holding is, melynek létrehozásában elévülhetetlen érdemeket szerzett.

1982-től miniszteri kinevezéséig a Magyar Kereskedelmi Kamara elnöke is volt és jelentősen hozzájárult a magyar kamarai rendszer megerősítéséhez és elismertetéséhez itthon és külföldön egyaránt.

Beck Tamás alapítóként, 1948 óta volt tagja a Textilipari Műszaki és Tudományos Egyesületnek. Aktív tevékenységet végzett az egyesület elnökségében, továbbá több bizottság munkájában is részt vett. Az

egyesületi folyóiratoknál lapszerkesztőként is lelkesen dolgozott. Nagyszámú szakkikket publikált több hazai és külföldi szaklapban. Több szakkönyvnek és tankönyvnek szerzője volt.

Az Magyar Tudományos Akadémia Ipargazdasági-, ill. Szál- és Rosttechnológiai Bizottság tagjaként, az Országos Műszaki és Fejlesztési Bizottság szakértőjeként eredményesen dolgozott. Ilyen jellegű tevékenységével, összefüggő tapasztalataival is nagyban segítette a TMTE működését.

Németh Miklós kormányában 1988. október 5-étől 1990. május 23-ig kereskedelmi miniszterként tevékenykedett. Nyugdíjazása után is fáradhatatlanul dolgozott Magyarország nemzetközi gazdasági kapcsolatainak bővítésén.

A szakmai oktatásból is eredményesen kivette részét, többek között a Könnyűipari Műszaki Főiskola címzetes főiskolai tanáraként oktatta az újabb mérnök nemzedékeket, tanított a Budapesti Műszaki Egyetemen is. Az Államvizsga Bizottságokban rendszeresen elnökként vett részt.

Vállalatvezetőként támogatta fiatal munkatársait, szorgalmazta belépésüket a TMTE-be, meghonosította és évente megrendeztette velük a vállalatnál a *Kiváló Ifjú Mérnök*, *Technikus* versenyeket. A címet később már *Kiváló Ifjú Szakember* címmé fejlesztette és így a szakmunkások bekapcsolására, elismerésére is mód nyílt. Lehetővé tette a vállalat dolgozói számára szakmai vásárok, külföldi gyárak meglátogatását. Kezdeményezője és támogatója volt a TMTE Len-, Kender- és Vegyszál Szakosztálya által rendezett közös vándorgyűléseknek.

Vállalatvezetőként meghonosította a helybeni szakmunkásképzést, a technikus képzést a Bolyai János Textilipari Technikum, majd Szakközépiskola kihegelyezett tagozataként. A Fiat Műszaki és Közgazdászok Tanácsa keretén belül pedig – közösen a társ-vállalatokkal – kétéves vezetőképzőn fejleszthették és kiterjeszthették tudásukat.

Emlékét tisztelettel megőrizzük. Nyugodjék békében.

Dr. Cseh József 1938–2014

77-ik életévében elhunyt Cseh József nyugalmazott ipari miniszterhelyettes, a Magyar Könyűipari Szövetség egykori főtítkára.

Középiskolai tanulmányait a budapesti Széchenyi István Gimnáziumban végezte, majd a Műegyetemen tanult tovább, ahol 1962-ben szerzett gépészmérnöki oklevelet. „Selyemszövőgépek korszerűsítése” című

diplomatervével egy időre elkötelezte magát a szövés-technológia és a gépészet szakterületével. Dolgozott a Magyar Selyemipar Vállalat Műszaki Fejlesztési Műhelyében, 1965–1969 között a Hungária Jacquardszövőgyár főmérnöke volt. 1967-ben a rugóterhelésű láncchanger-fék szerkezetét szabadalomként lajstromozták, 1973-ban Kiváló Feltaláló kitüntetéssel ismerték el tevékenységét. 1969-től a Magyar Selyemipar Vállalat műszaki főosztályvezetőjeként folytatta tevékenységét. A „Viszkóz selyemfonalak szövőipari feldolgozhatóságát befolyásoló egyes reológiai jellemzők vizsgálata” c. egyetemi doktori disszertációját *Summa cum laude* minősítéssel védte meg 1978-ban a Műegyetemen.

1978-tól az országos iparirányító apparátusban folytatta munkáját, először a Könyűipari, majd 1981-től az Ipari Minisztériumban. Az Iparpolitikai Főosztályon főosztályvezető-helyettes, később a Műszaki Fejlesztési Főosztályon főosztályvezető volt. 1985–1990 között az Ipari Minisztérium könnyűipart felügyelő miniszterhelyettesének nevezték ki.

1990 őszétől a Magyar Könyűipari Szövetség (MKSZ) választott főtítkáráként dolgozott tovább, ahonnan 2004 év tavaszán vonult nyugdíjba.

A Műszaki és Természettudományi Egyesületek Szövetsége, ill. az Országos Műszaki Fejlesztési Bizottság szakértőjeként is jelentős tevékenységet végzett. A Textilipari Műszaki és Tudományos Egyesületnek 1963 óta volt tagja, 1980–1985. között a főtítkári teendőket látta el, majd évekig társelnöki tisztséget töltött be. A Magyar Tudományos Akadémia Szál- és Rosttechnológiai Albizottságában hosszú ideig tagként tevékenykedett. Kezdeményezte a *Rejtő Sándor Pro Technológia Könyűipari Alapítvány* létrehozást, amelynek kuratóriumában több évig elnöki tisztséget viselt. A szakirányú felsőfokú képző intézményekben az állami vizsgabizottság elnöki teendőit is sokáig ellátta. Miniszteri megbízás alapján részt vett a Textilmúzeum létrehozásában.

Nagyszámú cikket, tanulmányt publikált többek között a Magyar Textiltechnika, a Pamutipar, az Ipari Szemle, valamint az Iparjogvédelmi Tájékoztató folyóiratokban. Több nemzetközi, hazai és külföldi konferencián tartott előadást.

Eredményes és kitartó műszaki ill. felső szintű vezetői munkásságát, évtizedes iparfejlesztési tevékenységét állami és szakmai kitüntetésekkel ismerték el. Többek között a Munkaérdemrend ezüst- és arany fokozatának tulajdonosa, 1985-ben Földes Pál Emlékérmét, majd 1999-ben Eötvös Loránd-díjat kapott, 2005-ben a Magyar Köztársasági Érdemrend Lovagkeresztje kitüntetésben részesítették.

Emlékét kegyelettel megőrizzük, nyugodjék békében.

Nagy Mihályné sz. Czelder Ilona 1919–2014

95 éves korában elhunyt a textilipari szabadalmi ügyek egykori szakértője, aki többek között a BUDAPRINT Pamutnyomóipari Vállalatnál dolgozott.

Vég László vezérigazgató munkatársaként mindvégig részt vett a Textilmúzeum létrehozásában és működtetésében. A gyűjtő, leletmentő és szervező munkából aktívan kivette a részét. Az 1972

évi, óbudai zsinagógában rendezett múzeum jellegű kiállítás létrejöttében sokat tevékenykedett (előtte pl. 1969-ben a Textilipari Műszaki és Tudományos Egyesület rendezett textiles technikátörténeti bemutatót,

1970-71-ben az óbudai Zichy kastélyban volt kisebb kiállítás). 1986-ban az Első Magyar Gyapjúmosó helyén megnyílt Textil- és Ruhaipari Múzeum létrehozásában is aktív szerepet vállalt. Nagy Mihályné Vég László múzeumépítő munkásságát első számú segítőként támogatta, ahol elévülhetetlen érdemeket szerzett.

1957-től haláláig tagja volt a Textilipari Műszaki és Tudományos Egyesületnek, az Ipartörténeti és Hagyományörző szakosztályban aktívan tevékenykedett, ameddig egészségi állapota ezt lehetővé tette.

Tisztelettel emlékezünk a nagy tudású szakemberre, a textilszakmák ipar- és technikátörténetének lelkes felkarolójára.

Emlékét kegyelettel megőrizzük. Nyugodjék békében.